

چین متوجه این ناخشنودی‌ها در اروپا شده است. در واقع، شرکت ملی مهندسی خارج از کشور چین که بخش داخلی و برنامه‌ریزی‌شده را مدیریت می‌کند و از سیاست‌های چین منحرف نمی‌شود، به اندازه‌ای از این بابت نگران شد که هیئتی را به بروکسل اعزام کرد تا صحت و سقم این تدبیرها را بسنجد و ببیند که اروپا تا چه حد در اجرای آن جدی است. اما تا به حال، چین چندان نشانه‌ای حاکی از اینکه آماده تغییر سیاست‌های خود است نشان نداده است. به عنوان مثال، دو دوره از مذاکرات طولانی درباره قانون شرایط خرید عمومی به نتیجه نرسیده است. در هر صورت، [قانون] خرید عمومی زمین بازی ایده‌آلی برای مبهم و تاریک کردن قوانین و موانع تجارت فازی است. یک مطالعه در دست انتشار براساس یک نمونه‌گیری از ۱۱۲ کشور نشان می‌دهد که توافق‌نامه تدارکات بین‌المللی هیچ تأثیری در رفتار خرید دولت‌ها ندارد؛ امضاکنندگان تمایل بیشتری نسبت به غیر امضاکنندگان برای صرف بودجه عمومی در واردات ندارند. تنها موافقت‌نامه‌های دوطرفه سختگیرانه و ترجیحی و تعهد واقعی به شفافیت متقابل می‌تواند پیاده‌سازی آن را تضمین می‌کند.

خط‌کسل جدید در اروپا

حضور رو به رشد چین در اروپا ماهیت بحث‌های اروپا در مورد چین را تغییر داده است. در سال ۲۰۰۹، گزارش حسابرسی قوای روابط اتحادیه اروپا و چین شورای روابط خارجی اروپا (ECFR) چهار گروه متمایز از کشورهای اروپایی با نگرش‌های متفاوت نسبت به چین را نشان داد (شکل ۱ را

در سال ۲۰۱۰، تنها شامل یک دهم بازار خریدهای عمومی واقعی آن می‌شد، زیرا خرید و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها توسط شرکت‌های دولتی و نهادهای محلی را شامل نمی‌شد. این همان‌طور که یکی از مقامات تجاری اروپا در پکن گفته است بدان معنی است که «این پیشنهاد شامل مداد و خط‌کش» (و اتومبیل، که خودروسازان اروپایی از ارائه آن خوشحال‌اند) است ولی نه چیزهای خیلی زیاد دیگری. در مقابل مناقصه برای تقریباً همه پروژه‌های عظیم و شناخته‌شده بین‌المللی چین مانند سد سه‌دره، ورزشگاه‌های المپیک و قطارهای تندرو توسط کمیسیون توسعه و تحقیقات ملی چین (NDRC) اداره می‌شود.

خریدهای عمومی آزمونی برای راهبرد اروپا در تعامل متقابل است. اتحادیه اروپا در حال حاضر آماده راه‌اندازی یک ابزار قانونی جدید درباره مناقصه خرید عمومی اروپا است. این که آیا این مقررات باید اجباری باشند و توسط کمیسیون اروپا دیکته شوند و یا صرفاً دستورالعمل‌هایی باشند که توسط کشورهای عضو به اجرا و نظارت گذاشته می‌شوند، هنوز محل بحث و مشاجرات فراوانی است. همچنین هنوز روشن نیست که این قوانین باعث خروج شرکت‌ها از کشورهایی که بازارهای خود را بسته باقی نگه می‌دارند خواهد شد یا خیر. این ابزار به چین محدود نمی‌شود و همچنین می‌تواند به شرکای دیگر مانند ایالات متحده آمریکا، که قانون خرید آمریکایی، را تصویب کرده است و ژاپن، که زندگی را برای خریداران خارجی سخت کرده است تسری یابد.

داخلی مانند یک مورد در بلغارستان برای حضور در مناقصه استفاده کنند. یک مقام رسمی اروپایی می‌گوید: «وقتی صحبت از کمک‌های مالی اتحادیه اروپا است، چینی‌ها بسیار علاقه‌مند هستند، اما درعین حال نمی‌خواهند در خط مقدم جبهه باشند.» یک مقام چینی در پاسخ می‌گوید: «این بخشی از قیمت ماست». «ما می‌توانیم یک پروژه را که شرکت‌های محلی در ۱۰ سال انجام می‌دهند، طبق نظر خودمان در یک سال انجام دهیم».

در همین حال، مانند سرمایه‌گذاری مستقیم، شرکت‌های اروپایی از بازار مشابه در چین که به اندازه کل اقتصاد کره جنوبی که عضو گروه جی بیست است، کنار گذاشته شده‌اند. اتاق بازرگانی اتحادیه اروپا اخیراً در یک گزارش مفصل درباره خریدهای عمومی، جزئیات ملال‌آور منطق پیچ‌درپیچ تجارت در چین را و دلایل رد مناقصه کشورهای خارجی، حتی زمانی که قوانین اجازه می‌دهد، شرح داده است. شرکت‌های اروپایی در بسیاری از بخش‌ها از شهرسازی گرفته تا حمل و نقل عمومی، انرژی‌های جایگزین و مدیریت سیستم‌های اجتماعی پیشرو هستند. با ترکیبی از لبه «سخت» تکنولوژی با مدیریت و مهارت‌های یکپارچه سازی «نرم» پروژه‌ها، آنها به‌طور منحصر به فردی مناسب نیازهای چین فردا هستند. با این حال، آنها به ندرت موفق به دریافت قرارداد می‌شوند زیرا چین هنوز به توافق‌نامه سازمان تجارت جهانی در خریدهای عمومی پیوست (GPA) که قوانین این خریدها را تدوین می‌کند، نپیوسته است. آخرین پیشنهاد چین،

«پیروان اروپایی» که قبلاً توجه کمی به چین می‌کردند، در حال حاضر در آستانه انقراض هستند. زمانی که سیاست اروپا نسبت به چین توسط تعداد انگشت شماری از کشور های عضو کلیدی ساخته می‌شد، در حالی که دیگران از پیروی کردن این فرامین شاد بودند گذشته است. در حال حاضر چین تقریباً بخشی از محاسبات هر کشور در تلاش برای غلبه بر بحران اقتصادی است

